

Európa elrablása

„Ratto d’Europa? Elrabolták, igazán? Kik és mit? A házak, ha sérülten is, a városok, ha lyukasan is, helyükön maradtak. Az emberek sietnek... Könyvek jelennek meg... a színházakban játszanak. A legtöbb európai város világos már este. Az országokban iparkodnak államot építeni; ez még sokáig eltart, de érdekes és céltudatos vállalkozás. Hát akkor mi az, amit elraboltak?

Mindenekelőtt a hivatástudatot; azt a tudatos vagy ösztönös zsigermeggyőződést, hitbuzgalmi lelkiállapotot, hogy Európának... valamilyen küldetésféle megbízatása és szerepe van a világban... Ezt a tudatot nem érezni már Európában... Senkin és semmin nem érezni, hogy hisz az európai küldetésben, ahogyan hitt benne Kolumbusz, Michelangelo, Goethe, Planck vagy Einstein. Valamit elraboltak Európából a vad erők, melyek acélseprőkkel sepertek végig a városok és csatateretek felett. A jövő Európáját gazdasági vonatkozásokban nem lehet másképp látni, mint vámhatárok nélkül, közös óriási termelő- és elosztóterületet, ahol az európai szellem kicsinyes helyi érdekek akadályos gátlása nélkül végre kifejtheti igazi képességeit. Ma talán még valószínűtlennek tetszik, de néhány esztendő múltán egyáltalán nem lesz valószínűtlen a föltevés, hogy a mai gazdasági érdekektől és világnézeti szempontoktól tragikusan részekre szaggatott Európa helyén fölépül egy másik, ahol minden európai nemzet polgára akadály nélkül utazhat, s az útlevél zsebben jogot ad, hogy vízum nélkül lépje át az európai országok határait, Oslóban ugyanazzal a pénzzel fizessen, mint Nápolyban, s a norvég halász áruját egyenesen és külön engedély nélkül feladhassa bolgár nagykereskedő részére.”

Hetven évvel ezelőtt, 1947-ben írta Márai Sándor ezeket a mondatokat, hazatérve svájci,

olasz- és franciaországi útjáról. Bizakodóan nézte, hogy a kontinens városai újjáépülnek, az élet helyreáll az emberek szorgalma által. Jól látta, hogy a nyugati országokban már nyoma sincs az európai küldetéstudatnak. Elrabolták azt. De bizakodott, hogy a részekre szaggatott Európa helyén fölépül egy másik. Akkor még nem tudhatta, hogy az Európa-ivadék új világban – amelyet politikai menekültek, vállalkozó szellemű pionírok, kalandorok, derék egyházfik, tudósok, szorgalmas munkások építettek világhatalommá – világhódító eszmék lettek úrrá, amelyeknek az első hódítási célpontja Európa lett.

Akkor még senki sem láthatta, hogy az 1917-ben az európai háborúba sorsdöntően beavatkozó Amerika, megnyerve a második világháborút is, véglegesen és nagy valószínűséggel végzetesen rátelepszik Európára.

Van-e még olyan hiszékeny ember, aki nem látja, hogy a két világháború és mindaz, ami azóta történik Európával, nem egyetlen nagy hódító szándék terméke? Abba illeszkedett bele a Szovjetunió létrehozása, alkalmassá tétele fegyveres nagyhatalmi feladatokra, majd felhasználása Európa tartós, közös leigázására.

Nagyon logikusan fogalmazta meg Márai Sándor, hogy az addig átélt veszélyeztetettség megállítására, kivédésére az lenne szükséges, hogy a gazdasági érdekektől és világnézeti elrendezéstől tragikusan részekre szaggatott Európa helyén fölépüljön egy másik, ahol minden európai nemzet polgára akadály nélkül utazhat, s az útlevél zsebében jogot ad, hogy vízum nélkül lépje át az európai országok határait.

Akkor, 1947-ben történt meg az egyirányú békeszerződés – nekünk második Trianon – aláírása, aminek során, úgymond, 9 hónap elteltével kellett volna elhagynia a szovjet „felszabadító”

hadseregnek Magyarországot. Erre nem került sor, ekkortól kell számítani az US–USSR-szövetség háború utáni szakaszát. Létrejöttek a kettévágott országok, a befejezetlenség állapotát meghosszabbítva a későbbi rendezésig – Németország, Korea, Vietnam és persze egész Európa. Ezeken a helyeken katonai jelenlét vigyázta a győztesek érdekeit. Ezek közül a koreai kettévágás még fennáll, annak stratégiai értékesítése még nem időszerű.

Németország leterítése

A német birodalmi kormány 1918. október 4-én, a győztes hatalmak legfelső hadvezetőségének sürgetésére, fegyverszünetet kért Wilson elnöktől. Az ennek nyomán kibontakozó jegyzékváltásból kitűnt, hogy a szövetségesek csak a császári német állam megszűnt utáni parlamenti demokratikus államot ismerik el fegyverszüneti tárgyaló félnek. Az így felszámolt német birodalomban az október 22-én összeülő Reichstag nemzetközi kényszer alatt alkotmányreformot fogalmazott meg. II. Vilmos császár a november 9-i berlini forradalmi események miatt a belgiumi Spában lévő főhadiszállásra távozott. Ugyanezen a napon Max von Baden bejelentette a császár leköszönését és a trónörökös lemondását a trónról. Az 1919. január 19-én megválasztott nemzetgyűlés február 6-án ült össze a Maercker szabadcsapatai által őrzött Weimarban, mivel Berlin a decemberi nyugtalanságok (a népi tengerészhadosztály lázadása) és a januári Spartakus-felkelés miatt nem volt biztonságos. A weimari köztársaság a kifosztottság állapotában (a jóvátétel 1988-ban járt volna le), az 1930-as év körüli gazdasági válságban, nyolcmillió munkanélküliséggel forradalmi állapotban volt. A liberális irányzattal szemben a szocializmus ígért megoldást. A kommunisták szocialista irányzata ellenében a német találékonyság létrehozta a szocializmust nemzeti keretben. Döntő népi támogatottsággal jött létre a nemzeti szocialista gazdasági rendszer. Lényege: a létező kapitalista gazdasági rend állami ellenőrzéssel történő működése. Rendkívül sikeres volt. A hitleri diktatúra lehet más értékelés.

A liberalizmus lényege a piac teljes szabadsága. A piac követelménye a pénzvilág ellenőrizhe-

tetlensége, aminek érdekében a liberalizmus következetesen államellenes. Ez a szemlélet sérült meg akkor Németországban.

Templomrombolás Németországban

Hat évvel ezelőtt Angela Merkel kancellár bejelentette, hogy Németország 2022-ig teljesen lemond az atomenergia alkalmazásáról, és minden atomerőművét bezárja.

Lehet, hogy furcsán hangzik, de e döntés miatt most kezdtek meg Immerath város neoromán, székesegyház méretű templomának, egy csodálatos műemléknek a lerombolását.

Nemcsak a templom válik a bontás áldozatává, hanem az egész község, az összes házával, utcájával, kertjével együtt. A helyén egy óriási bányagödör lesz: a Garzweiler II. nevű barnaszénmező külszíni fejtésű területe.

Ugyanez a sors vár a szomszédos Lützerath, Borschemich és Keyenberg falvakra, és a festői szép Holzweilerre is kimondták a halálos ítéletet a középkori udvarházával, templomával együtt, de végül ennek az egy településnek megkegyelmezték. Az Immerath melletti Pesch falut már 2014-ben elnyelte az óriásgödör.

A Garzweiler I. és II. mező területén összesen tizenegy falu tűnt el a föld színéről. Az elsőt 1968-ban bontották le, de a 2000-es évektől a gödör terjeszkedése újabb lendületet kapott. És nem ez az egyetlen külszíni, nagy területen zajló barnaszénfejtés a környéken: a zöld Rajna-vidéki síkságon, Köln közelében hét hatalmas lyuk tátong egymás mellett, mindegyik eltűnt falvak temetője.

A világ országai termelési versenyben állnak. A versenyben döntő tényező az energia ára. Európa szegény energiahordozó természeti kincsekben, Amerika fele összegért jut energiához. Európa részére a nukleáris energia a megoldás. Rejtély, miért állították le a német atomenergia-termelést. Ezért kell most szemet bányászni, szennyezni a levegőt, és letarolni a természet adta tájat, amely a benne lakók lelki otthona volt.

Hogyan teheti meg ezt a német kormány? Csak neoliberais atlantista kötelezettségre lehet gondolni. Akkor pedig Németország nem szabad állam. Első a termelés, a profit. Semmi más nem

számít, a nép takarodjon szülőfalujából. A német nép hallgat és tűr. Hogy jutott el idáig?

A terror módozatai

Keleten a jól ismert lenini módozat volt a gyakorlatban, Nyugaton a minden fórumon érvényesített ideológiai monopóliumnak, a liberalizmusnak az uralma biztosítja a társadalmi félelmet.

Dr. Járosi Márton, az *Energiapolitika 2000 Társulat* elnöke mutatott rá erre éppen az energia körüli politikai vetélkedések említésekor, a Présház Hírportál kérdéseire válaszolva:

„Amióta létezik emberi civilizáció, a mindenkorri hatalom fontos eszköze a félelemkeltés. A birodalmak félelemben tartják a kiszolgáltatott gyengébb államokat. A második világháború után ezt a funkciót az atomháborútól való félelem töltötte be. Most ezt a célt a klímahisztóriával valósítják meg. Ez arra is kiválóan alkalmas, hogy irányított átalakítási magatartási tippeket adjon a társadalmi változtatások »politikailag helyes« mederbe való tereléséhez.

A »kommunizmus« bukása után a világpolitika újjáalakítása volt a cél az »ökológiai egyensúly« égisze alatt, most a klímapolitika ennek eszköze.

Mindez tudományos köntösbe bújtatva történik. Bár az atomerőmű nem bocsát ki széndioxidot, mégis ellenzik, mert az atomerőmű-ellenesség is a világméretű »megújuló« lobby érdekeit szolgálja, amit elősegít a mesterségesen fenntartott modern tudatlanság. A (hamis) propaganda hatására a nagyközönség a tudománynak túlzott bölcsességet tulajdonít, miközben a legalapvetőbb természettudományos ismeretekkel sem rendelkezik. A hamis hiedelmek terjesztésében közrejátszik a média, de sok értelmiségi természettudományok iránti közömbössége is. Jellemző tünet a természettudományos/műszaki és a humán kultúra fokozatos elkülönülése. Ez pedig azért hátrányos, mert a humán értelmiségnek a természettudósokénál nagyobb befolyása van a közvélekedésre.

Teljes életmódváltásra és erkölcsi megújulásra lenne szükség. Minden eszközzel az energiafelhasználás csökkentésére kellene törekedni, ami persze teljesen ellentmond a globális gazdaság elvárásainak. Társadalmi tudatváltozásra

lenne szükség, vagyis módosítanunk kellene a jóléti ideálon, ami valójában felszabadulást jelentene egy olyan életforma alól, mely a jólét fogalma alatt az anyagi javaktól és szolgáltatásoktól való minél nagyobb függést érti.”

A megszállás módozatai

Mi, magyarok jól ismerjük, de az egykori keletnémetek is átérték a megszállás szovjet módját.

Most éppen Németország esetében kell felvetni a kérdést: az államhatalmi függetlenséget mutató külsőségek ellenére a mai Németország minden politikai viselkedésében egy megszállt állam szolgasági állapotát mutatja. A már említett energiapolitikán kívül egyéb vonatkozásokban is szolgálatkész kiszolgálója az amerikai politikának.

Lássuk a mérleget: az atlanti szövetségben feltűnő az amerikai hatás Németországra, viszont nincs német hatás Amerikára.

1. A katonai (NATO) szövetségi viszony alapján amerikai fegyveres erők és hadianyag, légierő állomásozik Németországban, viszont Amerikában egyetlen fegyveres német katona sincs.

2. Amerika ellenséges viszonyt tart fenn Oroszországgal, mert utóbbi elzavarta az IMF-et, a privatizációs hiénákat, és helyre tette az azokkal összejátszó helyi oligarchákat.

3. Németország amerikai követelésre gazdasági szankciókat vet be Oroszország ellen, ami a németek számára nagy veszteség. Európa országainak és Oroszországnak létszükséglet a békés állapot és a kölcsönös érdekű kapcsolat.

4. Németország katonai és anyagi segítséget ad az amerikai közel-keleti katonai beavatkozásokhoz, amelyek következtében az amerikai „terrorizmus elleni” háborúk által felzaklatott népek megindulnak Németország felé. (Mindez kihatással van egész Európára.)

5. Mindezek készséges elfogadása történik egy olyan német kormány által, amelyben a keresztény-liberális „jobboldali” és a szocialista-liberális „baloldali” pártkoalíció pózol a német nép kormányzása szerepében.

Ez tehát az atlantista liberális politikai szisztéma Németország megszállására.

Németország ma Európa gazdasági vezető hatalma. Az Európai Unióban partnere Franciaország. Készen állnak Európa fölszámolására. Egykor a két ország megbarátkozása Európa feltámadásának reménysége volt. Most ez a két ország igyekszik létrehozni – amíg fel nem ébred Európa népe – az Európai Egyesült Államokat, az USA mindenható képére és hasonlatosságára. És szolgálatára.

Nincs mód a változásra

A Németországot 2013 óta kormányzó nagykoalíció mindkét pártja gyengébb eredményt ért

el, Schulz szociáldemokrata pártja nagyot vesztett, ezért húzódozik újra koalícióba lépni Merkel pártjával, így szeptember óta nincs kormánya Németországnak. Mert nem akarnak új választást, mégis meg fognak egyezni.

A rossz eredmény oka nyilvánvalóan a migránsok befogadása miatt van, veszteségeik az Alternatíva Németországnak (AfD) nevű párt erős jelenlétét biztosítja a parlamentben.

Az újra felálló koalíciónak nehezebb helyzete lesz fenntartani a korábbi politikáját.

Mi történne, ha erről a mélyben már feszülő kérdéstről népszavazást tartanának? Elsöpörné ezt a népellenes, nemzetellenes komprádor kormányt.

